नावसीदितुमर्हन्ति उद्वहन्तः सतां धुरं । धर्म्मतश्चैव गुप्तास्ते सुवीर्य्येण च पाण्डवाः ।
न नाशमधिगच्छेयुरिति मे धीयते मतिः । तत्र बुद्धिं प्रवक्ष्यामि पाण्डवान्प्रति भारत । ९२०
न तु नीतिः सुनीतस्य शक्यतेऽन्वेषितुं परैः । यत्तु शक्यमिहास्माभिस्तान्वै सञ्चिन्त्य पाण्डवान् ।
बुद्ध्या प्रयुक्तं न द्रोहात् प्रवक्ष्यामि निबोध तत् । न त्वियं मादृशैर्नीतिस्तस्य वाच्या कदाचन ।
सा त्वियं साधु वक्तव्या न त्वनीतिः कथञ्चन । वृद्धानुशासने तात तिष्ठता सत्यशीलिना ।
अवश्यं त्विह धीरेण सभामध्ये विवक्षता । यथार्थमिह वक्तव्यं सर्व्वथा धर्म्मलिप्सया ।
तत्र नाहं तथा मन्ये यथाऽयमितरो जनः । निवासं धर्म्मराजस्य वर्षेऽस्मिन्वै त्रयोदशे । ९२५
तत्र तात न तेषां हि राज्ञां भाव्यमसाम्प्रतं । पुरे जनपदे चापि यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
दानशीलो वदान्यश्च निभृतो ह्रीनिषेवकः । जनैर्जनपदे भाव्यो यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
प्रियवादी सदा दान्तो भाव्यः सत्यपरो जनः । हृष्टः पुष्टः शुचिर्दक्षो यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
नासूयको न चापीर्षुर्नाभिमानी न मत्सरी । भविष्यति जनस्तत्र स्वयं धर्म्ममनुव्रतः ।
ब्रह्मघोषाश्च भूयांसः पूर्णाहुत्यस्तथैव च । क्रतवश्च भविष्यन्ति भूयांसो भूरिदक्षिणाः । ९३०
सदा च तत्र पर्ज्जन्यः सम्यग्वर्षी न संशयः । सम्पन्नशस्या च मही निरातङ्का भविष्यति ।
फलवन्ति च धान्यानि रसवन्ति फलानि च । गन्धवन्ति च माल्यानि शुभशब्दा च भारती ।
वायुश्च सुखसंस्पर्शो निष्प्रतीपञ्च दर्शनं । भयं नाभ्याविशेत्तत्र यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
गावश्च बहुलास्तत्र न कृशा न च दुर्ब्बलाः । पयांसि दधि सर्पींषि रसवन्ति हितानि च ।
गुणवन्ति च पेयानि भोज्यानि रसवन्ति च । तत्र देशे भविष्यन्ति यत्र राजा युधिष्ठिरः । ९३५
रसाः स्पर्शाश्च गन्धाश्च शब्दाश्चापि गुणान्विताः । दृश्यानि च प्रसन्नानि यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
धर्म्माश्च तत्र सर्व्वैस्तु सेविताश्च द्विजातिभिः । स्वैस्वैर्गुणैश्च संयुक्ता अस्मिन्वर्षे त्रयोदशे ।
देशे तस्मिन् भविष्यन्ति तात पाण्डवसंयुते । सम्प्रीतिमान् जनस्तत्र सन्तुष्टः शुचिरव्ययः ।
देवताऽतिथिपूजासु सर्व्वभावानुरागवान् । दृष्टदानो महोत्साहः स्वस्वधर्म्मपरायणः ।
अशुभद्विट्शुभप्रेप्सुर्नित्ययज्ञः शुभव्रतः । भविष्यति जनस्तत्र यत्र राजा युधिष्ठिरः । ९४०
त्यक्तवाक्यानृतस्तात शुभकल्याणमङ्गलः । शुभार्थेप्सुः सुभमतिर्यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
भविष्यति जनस्तत्र नित्यश्चेष्टप्रियव्रतः । धर्म्मात्मा शक्यते ज्ञातुं नापि तात द्विजातिभिः ।
किं पुनः प्राकृतैस्तात पार्थो विज्ञायते क्वचित् । यस्मिन् सत्यं धृतिर्दानं परा शान्तिर्ध्रुवा क्षमा ।
ह्रीः श्रीः कीर्त्तिः परन्तेज आनृशंस्यमथार्ज्जवं । तस्मात्तत्र निवासन्तु छन्नं यत्नेन धीमतः ।
गतिञ्च परमां तत्र नोत्सहे वक्तुमन्यथा । एवमेतत्तु सञ्चिन्त्य यत्कृतं मन्यसे हितं । ९४५
तत् क्षिप्रं कुरु कौरव्य यद्येवं श्रद्दधासि मे ।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि चारप्रत्याचारे भीष्मवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः शारद्वतो वाक्यमित्युवाच कृपस्तदा । युक्तं प्राप्तञ्च वृद्धेन पाण्डवान्प्रति भाषितं ।